



Ældste Claudio R.M. Costa
De Halvfjerds' Præsidium

Lydighed mod profeterne

Hvilken storslået velsignelse det er at have profeter i vore dage!

Jeg er omvendt til Kirken. Jeg er så taknemlig for, at Gud besvarede min bøn og gav mig en viden og et stærkt vidnesbyrd om, at Joseph Smith er Guds profet.

Før jeg traf beslutningen om at blive døbt ind i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, studerede jeg uddrag af Joseph Smiths historie. Jeg bad efter omhyggeligt at have læst hvert afsnit. Hvis I selv vil gøre det, tager det jer måske 14 timer.

Efter jeg læste, grundede og bad, gav Herren mig forvisning om, at Joseph Smith var hans profet. Jeg vidner for jer om, at Joseph Smith er en profet, og fordi jeg har modtaget dette svar fra Herren, ved jeg, at alle hans efterfølgere også er profeter. Hvilken storslået velsignelse det er at have profeter i vore dage!

Hvorfor er det vigtigt at have levende profeter til at vejlede Jesu Kristi sande kirke og dens medlemmer?

I Guide til Skrifterne finder vi definitionen af ordet *profet*: »En, som er kaldet af Gud, og som taler på hans vegne. Som Guds budbringer modtager profeten befalinger, profeter og åbenbaringer fra Gud« (»Profet«, scriptures. lds.org/da/gS/17/27).

Det er en stor velsignelse at modtage ordet, befalinger og vejledning fra Herren i disse vanskelige tider på jorden. Profeten kan blive inspireret til at se fremtiden til gavn for alle mennesker.

Vi er blevet fortalt: »Nej, Gud Herren gør ikke noget, førend han har åbenbaret sine planer for sine tjenere, profeterne« (Am 3:7). Vi lærer af dette skriftsted, at Herren virkelig vil åbenbare alt, hvad han føler, der er nødvendig for os at vide. Han vil åbenbare sin vilje, og han instruerer os gennem sine profeter.

Herren har lovet os, at, hvis vi tror på de hellige profeter, får vi evigt liv (se L&P 20:26). I den sjette trosartikel erklærer vi, at vi tror på profeter. At tro betyder at have tillid til dem samt at følge og gøre det, profeterne beder os om at gøre.

I 1980, da præsident Ezra Taft Benson tjente som præsident for De Tolv Apostles Kvorum, holdt han en kraftfuld tale om lydighed mod profeterne i en BYU-tale i Marriott-centret. Hans storslåede tale med titlen »Fjorten grundprincipper i, hvordan vi følger profeterne« rørte mit hjerte. Det fik mig til at føle mig godt tilpas, at jeg havde truffet beslutningen om

at følge profeterne resten af mit liv, da jeg accepterede dåb i Herrens sande kirke.

Jeg vil gerne videregive til jer nogle af de principper, præsident Benson underviste i:

»Det første princip: *Profeten er det eneste menneske, der taler på Herrens vegne i alt*« (1980 *Devotional Speeches of the Year*, 1981, s. 26).

I vore dage har Guds profet bedt os om at holde befalingerne, elske vore medmennesker, tjene, tage os af den opvoksende generation, redde uaktive eller mindre aktive – at gøre mange ting, som vi kalder profetiske prioriteter. Vi må forstå, at disse prioriteter er Guds prioriteter, og profeten er hans røst til at bringe det videre til hele Kirken og til verden.

Vi bliver rådgivet til at »give agt på alle [hans] ord og befalinger« (L&P 21:4). Vi lærer også:

»For hans ord skal I tage imod i al tålmodighed og tro, som kom det fra min egen mund.

For ved at gøre dette skal helvedes porte ikke få overhånd over jer; ja, og Gud Herren vil sprede mørkets magter foran jer og få himlene til at ryste til jeres gavn og sit navns ære« (L&P 21:5-6).

Det andet princip: »*Den levende profet er af større betydning for os end standardværkerne*« (»Fourteen Fundamentals«, s. 26).

Den levende profet modtager specifik åbenbaring for os. Jeg kan huske mange gange, hvor jeg har været til stede og har hørt en af Herrens tjenere tale om en specifik ting for en by eller et land. Jeg kan huske mindst tre af de levende profeter, seere og åbenbarere, der har talt om mit land, Brasilien. En af disse tjenere sagde, at Brasilien ville blive en stor økonomi i verden og være fri for inflation. På det tidspunkt havde vi en tocifret



inflation hver måned. Det var svært for mange at tro på det, som profeten havde sagt, men jeg troede. Brasilien har nu haft omkring 5 procent inflation om året i mange år i træk. Brasilien er blevet den 8. største økonomi i verden, og landet klarer sig fantastisk!

Det tredje princip: *»Den levende profet er af større betydning for os end en død profet«* (»Fourteen Fundamentals«, s. 27).

Vi lærer en vigtig lektie om dette fra skrifterne. På Noas tid var det nemmere for folket at tro på de døde profeter, men det var svært for dem at tro på Noa. Vi ved, at de, på grund af deres vantro ikke overlevede

vandfloden (se 1 Mos 6-7).

Det fjerde princip: *»Profeten vil aldrig føre Kirken på afveje«* (»Fourteen Fundamentals«, s. 27).

Igen lærer vi fra de levende profeter: Præsident Wilford Woodruff har sagt: *»Herren vil aldrig tillade mig eller nogen anden, som står som præsident for denne kirke, at lede jer på afveje. Det ligger ikke i programmet. Det er ikke, hvad Gud har i tankerne. Hvis jeg prøvede, ville Herren fjerne mig fra min plads, og det vil han også gøre med enhver anden, der prøver at lede menneskenes børn på vildspor væk fra Guds orakler og fra deres pligt«* (Officiel erklæring 1).

Det femte princip: *»Det kræves ikke af profeten, at han skal have nogen speciel jordisk uddannelse eller kvalifikationer for at tale om et givent emne eller at handle i en given sag på et givent tidspunkt«* (»Fourteen Fundamentals«, s. 27).

Herren kaldte en ung mand, Joseph Smith, til at genoprette sin kirke. Tror I, at den unge Joseph Smith var uddannet i teologi eller videnskab? Vi ved, at han var en ydmyg og ikke akademisk uddannet, ung mand. Men han var udvalgt af Herren, og han modtog fra Herren alt det, der var nødvendigt for at ære og højne kaldelsen som genoprettelsens profet.

Præsident Benson fortsatte:

»Det sjette princip: Profeten behøver ikke at sige: »Så siger Herren« for at give os hellig skrift ...

Det syvende princip: Profeten fortæller os det, som vi har behov for at vide, ikke altid det, som vi ønsker at vide« (»Fourteen Fundamentals«, s. 27, 28).

Og dernæst citerede præsident Benson 1 Ne 16:1, 3:

»Og se, det skete, at efter at jeg, Nefi, var færdig med at tale til mine brødre, se, da sagde de til mig: Du har kundgjort os hårde ord, mere end vi er i stand til at bære ...

Og se, mine brødre, hvis I var retfærdige og var villige til at lytte til sandheden og give agt på den, så I kunne vandre retsindigt for Gud, da ville I ikke murre over sandheden og sige: Du taler hårde ord imod os.«

Det ottende princip: *»Profeten er ikke begrænset af menneskets logik ...*

... Virker det logisk at kurere spedalskhed ved at bede en mand om at vaske sig syv gange i en bestemt flod? Alligevel er det præcis, hvad profeten Elisa bad en spedalsk gøre, og han blev helbredt (se 2 Kong 5)« (»Fourteen Fundamentals«, s. 28).

Og præsident Benson fortsatte med at give andre grundprincipper om lydighed mod profeten. Jeg vil læse de sidste seks og anmode jer om til jeres næste familieaften at finde disse grundprincipper i de ord og den lære, som vore levende profeter, seere og åbenbarere fremkommer med i løbet af denne generalkonference.

»Det niende princip: *Profeten kan modtage åbenbaring om et hvilket som helst emne – timeligt eller åndeligt ...*

Det tiende princip: *Profeten kan være involveret i samfundsmæssige anliggender ...*

Det ellefte princip: *De to grupper, der har vanskeligst ved at følge profeten, er de stolte, der er lærde, og de stolte, der er rige ...*

Det tolvte princip: *Profeten er ikke nødvendigvis populær i verden eller blandt de verdslige ...*

Det trettende princip: *Profeten og hans rådgivere udgør Det Første Præsidentskab – det højeste kvorum i Kirken ...*

Det fjortende princip: *Følg profeten og præsidentskabet – den levende profet og Det Første Præsidentskab – og bliv velsignet; afvis dem og lid» (»Fourteen Fundamentals«, s. 29).*

Vi er så privilegerede at blive undervist af vore levende profeter, seere og åbenbarere i løbet af denne vidunderlige generalkonference. De vil kundgøre Herrens vilje for os, hans folk. De vil videregive Guds ord og råd til os. Vær opmærksom og følg deres instruktioner og forslag, og jeg vidner for jer, at jeres liv bliver helt og aldeles velsignet.

Jesus er Kristus, vor Frelser og Forløser. Thomas S. Monson er Guds levende profet, og Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum er profeter, seere og åbenbarere. I Jesu Kristi navn. Amen. ■



David M. McConkie

Førsterådgiver i Søndagsskolens hovedpræsidentskab

Evangelisk indlæring og undervisning

Det vigtigste er indstillingen eller den ånd, hvorved læreren underviser.

Som medlem af Søndagsskolens hovedpræsidentskab føler jeg, jeg bør indlede min tale denne morgen med at sige: »Godmorgen kære elever.«

Mit budskab i dag er til alle dem, der er kaldet til at undervise, uanset hvilken organisation I tjener i, og uanset om I er nyomvendte til Kirken eller lærer med mange års erfaring.

Jeg vil ikke tale om, »hvordan« man underviser, men snarere »hvordan« man bliver undervist. Der kan være en betydelig forskel på det, en lærer siger, og det, deltagerne i en klasse hører eller lærer.

Tænk på en lærer, der har gjort en stor forskel i jeres liv. Hvad var det ved ham eller hende, der gjorde, at I kunne huske, hvad der blev undervist i til selv at ville lære sandheden at kende, til at gøre brug af jeres handlefrihed og handle i stedet for blot at være genstand for handling – eller med andre ord at lære? Hvad var det ved denne lærer, der adskilte ham eller hende fra de andre?

En anerkendt lærer og forfatter har sagt: »Det vigtigste i indlæringsprocessen er indstilling. Læreren indstilling.«¹

Bemærk, at det vigtigste ved indlæring ikke er antallet af år en lærer

